

SZÉKELYHIDI ZSOLT

Kijárnál

Kemény Istvánt mondok
este Neked
félmeztelen,
nyitott ablakban
megmozdul,
valami töltődik,
lemegy.
Mernél
szabad lenni,
kérdzem belül,
és látom a szemedből,
hogyan esténként,
Te puma,
kijárnál a házi vadonba
ruhátlanul
szaladni, lobogni,
hogyan ne kelljen
minduntalan
szembesülnöd
bezárt ablakainkkal.

A szobában
a vers kifut,
sokára kapcsolok villanyt,
csendben ereszkedünk.
A kezéd rugalmas párna,
nem rokkan a padló,
mikor kitűnsz,
én meg csukott szemmel
vadászgatok az elejthetetlen
Kemény-sorokat.

Világcukor

A nő cukorból
épít világot,
mézváros küszöbén
áll, csodálva báját
belíveinek, ahogy
csurog minden
csiklandó rendben,
csöppenő krémkupolák
alatt, folyódó
fondüfalak metszetén.
Illatos kakaóvajkeret
köt áttetsző vanilinablakot,
majszolható ostya
a tető, hő- és eső-
szigetelésnek
húzódik két-három
édesded lekvárréteg alatt.
A beton keksztömb, a járda
marcipán, s mousse
a kék bálna
a nő rétegeraszán.
A csempe narancspiros, törékeny-
süppedős makaróntészta-
massza, a test beleragad,
s tovább élvezhető
arcköz-szájtát módra,
s a cukor, zsupsz, kicsap,
szélén marad
ínyenc ajkak
sziruprúzsainak.

A nő kandírozza-
forgatja férfit,
édesemnek hívja,
s féli fahéjas
leheletét,
csokoládépasztillát
s mogyorót ültet

nyelve alá,
s az olvadó nugát
illatát kéri, orrához
tartja: férfit fogja
arcához közel,
s időnként szippant
belőle egyet-egyet,
s dobogja-érzi
az átjáró szerelmet igazán.

Keverek neked
mindennap grillázst,
karamelleid forrón
tartom, forgatom
rajtad, keleszttem!
Válassz engem,
válaszd kuktafiúdul,
akinek a legtöbb
sütnivalója,
legjobban kimunkáltak
simító-dagasztóizmai,
szájában hét varázs-
cukorka szunnyad,
arcíve két grissini
barnára sütvé,
sóst, édest
képére formál.
Jegyezz el engem,
te szöszű nő,
egyezz ki velem,
tündérsüteményem,
fügés túrórtortával,
krémfranciákkal
övezem öled,
teltkarcsúvá teszek,
hozzád hízik az ágyban,
kuglófformás hasamon
sütkérezhetsz kedved szerint!
Mit szólsz? Kívánod
olvadó parfétestemet?

A nő cukorfalat
von maga köré,
cukorsüveget ránt,
Zucchero szól a habhűtőből,
s én! Mától
az ő mézének, lisztjének
keverékeként vagyok!

